

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40Cpr/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114224096
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114224096.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Annou Mihálikovou, v právnej veci navrhovateľa: B. P., A.. XX.XX.XXXX, S. W. D. XX/X, XXX XX X., Š. F. X., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Jaroslav Bódiš, advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie, Humenská 18, 040 11 Košice, proti odporcovi: X.S. Y. X..H..E., G.: XX XXX XXX, X. X. H. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, so sídlom Advokátska kancelária, Hruštiny 602, Žilina, o náhradu mzdy vo výške 2.035,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu mzdy vo výške 2.035,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.920,-Eur od 16.05.2014 do 18.05.2014, zo sumy 1.615,16 Eur od 19.05.2014 do 02.06.2014, zo sumy 1.115,16 Eur od 03.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 920,- Eur od 16.06.2014 do zaplataenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 2.231,69 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2.109,69 Eur a iných trov konania vo výške 122,-Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť Slovenskej republike trovy konania vo výške 136,75 Eur na účet Okresného súdu Žilina, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.07.2014 sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplataenia náhrady mzdy vo výške 2.035,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.920 Eur od 16.05.2014 do 18.05.2014, zo sumy 1.615,16 od 19.05.2014 do 02.06.2014, zo sumy 1.115,16 Eur od 03.06.2014 do zaplataenia, zo sumy 920,- Eur od 16.06.2014 do zaplataenia a náhradu trov konania. Právnym dôvodom uplatnenej pohľadávky je pracovná zmluva spolu s jej dodatkom zo dňa 13.03.2014.

Z predloženej pracovnej zmluvy súd zistil, že táto bola medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom uzavretá dňa 13.3.2014. Súd bude poukazovať na časti predmetnej pracovnej zmluvy tvoriace minimálny zákonný obsah tohto právneho úkonu, ktoré boli pre toto konanie podstatné a nevyhnutne boli predmetom dokazovania. V jej čl. III. ods. 1. ako miesto výkonu práce bolo dohodnuté sídlo zamestnávateľa a v náväznosti na ods. 2. bola umiestnená dohoda zmluvných strán o vysielaní zamestnanca na pracovné cesty s jeho výslovným súhlasom. V jej čl. IV. ods. 1 bola dohodnutá mzda za vykonanú prácu ako základná minimálna mzda vo výške 352,- Eur /brutto/ mesačne a nasledovali podmienky jej splatnosti do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca na účet. V jej čl. V. bol dohodnutý týždenný pracovný čas zamestnanca v rozsahu 40 hodín týždenne. Pre úplnosť je potrebné uviesť dohodnutý druh práce (čl. I. ods. 1 zmluvy) - montáž sadrokartónových stien, priečok, stien predsadených, stropov, profilov a pod. Pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú od 13.03.2014

do 31.07.2014 s možnosťou predĺženia pracovného pomeru na ďalšie obdobie s dohodnutím skúšobnej doby troch mesiacov.

Spolu s pracovnou zmluvou bol predložený aj dodatok pracovnej zmluvy zo dňa 13.03.2014, ktorý sa týkal dohody hodinovej mzdy zamestnanca takýmto spôsobom: „...čistý príjem vyššie uvedeného zamestnanca je 8 €/hod. v čistom odvedenej práce v príslušnom kalendárnom mesiaci. Hodinová sadzba je podmienená odvedeným pracovným výkonom určeným zamestnávateľom. Uvedená mzda nie je konečná a môže byť navýšená na základe dobre odvedeného pracovného výkonu....“

Navrhovateľ pracoval u odporcu od 14.03.2014 do 15.05.2014, s miestom výkonu práce I. Q. A.. Navrhovateľ ako zamestnanec odpracoval u odporcu, svojho zamestnávateľa v uvedenom období nasledovný počet hodín:

- za mesiac marec 2014 odpracoval 100 hodín, za ktoré mu prináleží čistá mzda vo výške 800,- Eur, pričom zamestnávateľ mu za tento mesiac vyplatil 08.04.2014 celú mzdu na účet sumu 576,22 Eur a zostatok mzdy vo výške 220,78 Eur v ten istý deň v hotovosti,
- za mesiac apríl 2014 odpracoval 240 hodín, za ktoré mu prináleží čistá mzda vo výške 1.920 Eur, pričom prevodom na účet mu bola vyplatená časť mzdy dňa 19.05.2014 vo výške 304,84 Eur a časť mzdy vo výške 500,- Eur dňa 03.06.2014, zostáva uhradiť zostatok vo výške 1.115,16 Eur,
- za mesiac máj 2014 odpracoval 115 hodín, za ktoré mu prináleží čistá mzda vo výške 920,- Eur, z čoho zamestnávateľ neuhradil nič.

Nevyplatenú časť mzdy navrhovateľ vyčíslil na sumu 2.035,16 Eur. Za odpracované obdobie odporca nevydal navrhovateľovi výplatné pásky. Odporca si nesplnil svoj záväzok voči navrhovateľovi, ani dodatočne na predžalobnú výzvu.

Na predloženie skutkových tvrdení navrhovateľ predložil listinu o skončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe dňom 15.05.2014, vyhotovenú toho istého dňa, výdavkový pokladničný doklad zo dňa 08.04.2014 na sumu 220,78 Eur, výpisy z účtu navrhovateľa vedeného v pobočke S. W., O., W. XXX, z ktorých vyplýva poukázanie peňažných súm od odporcu v dňoch 08.04.2014 vo výške

579,22 Eur, dňa 19.05.2014 vo výške 304,84 Eur, 03.06.2014 vo výške 500,- Eur (č. 1. 14,16- 17), výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 04.06.2014. Uvedené listinné dôkazy neboli medzi účastníkmi sporné. K návrhu na začatie konania sa písomne prostredníctvom splnomocneného zástupcu vyjadril odporca. Žiadal návrh zamietnuť a zaviazat navrhovateľa k náhrade trov konania s uvedením dvoch hlavných dôvodov:

- neunesením dôkazného bremena, pokiaľ ide o tvrdenie počtu odpracovaných hodín - uvádzané počty odpracovaných hodín neboli zamestnávateľom odsúhlasené a potvrdené, ďalej zamestnanec nevykonával prácu v období od 17.04.2014 do 05.05.2014, nepriamo takúto obranu podporujúc aj predložením faktúr z uvedeného obdobia č. N. a č. N., ktorými odporca fakturoval podstatne nižší rozsah prác ako v predchádzajúcom období,

- absolútnou neplatnosťou „dodatku k zmluve“ pre jeho neurčitosť (z hľadiska prejavu vôle) pre nedostatok vôle zmluvných strán zmeniť čl. IV. ods. pracovnej zmluvy, nedostatku základných zákonných predpokladov platnosti právneho úkonu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, z listinných dôkazov predložených procesnými stranami v priebehu celého konania a zistil nasledovný skutkový a právny stav ku dňu svojho rozhodnutia:

Navrhovateľ vo svojej výpovedi ozrejmil súdu, akým spôsobom sa dohodli s odporcom na vykonávanie práce. Predtým, ako nastúpili do práce, sa stretol spolu aj s ďalšími, v tomto konaní v postavení svedkov pánom F. a pánom O., s odporcom a pani O.. O., aby sa dohodli na vykonávanie práce a mzde. Potom sa stretli až v A., kde im doniesli aj pracovné zmluvy s tým, že v pracovnej zmluve bola iba minimálna mzda a k nej boli vypracované dodatky, kde bola uvedená hodinová mzda vo výške 8,- Eur. Nemal predstavu pracovať za minimálnu mzdu v A.. V A. pracoval od 16.03. do 15.05., boli tam nepretržité. Pracovali každý deň okrem nedele, od 07.00 hod. do 18.00 hod., s nárokom na hodinovú obednú prestávku. Pracovali 10 hodín denne, i keď od apríla 2014 do denníka na žiadosť F.. O. zapisovali len 8 hodín, dokonca dostali od nej príkaz, že keď príde kontrola na stavbu, aby vytrhali strany z denníka. Súhlasil s tým, že sa bude pracovať viac, o čom sa bavili ešte na Slovensku. Obdobie, v ktorom sa dochádzka takýmto spôsobom evidovala - mesiac marec - ako dôkaz chýba. A. majster im evidenciu dochádzky nepodpisoval. Stavebný denník ani dochádzka sa nedoručovala na Slovensko, doručoval sa len výkon prác. Toto mal na starosti F.. Q., ktorý asi v polovici mesiaca apríl z firmy odišiel. Dohodnutý spôsob vyplácania mzdy bol taký,

že minimálna mzda im pôjde na účet a zbytok dostanú na ruku od F.. O.. Pracovný pomer ukončil u odporcu preto, lebo boli dlhé turnusy a na kratších sa nedalo dohodnúť. O ukončení pracovného pomeru dali odporcovi vedieť dva týždne vopred, aby si dokázal zabezpečiť náhradu. Na výkon prác dozeral nemecký majster, ktorý bol s ich prácou spokojný.

Svedok P. F., pozná dobre navrhovateľa, pracovali spolu. Potvrdil skutočnosti uvádzané navrhovateľom, pokiaľ ide o výšku hodinovej mzdy v sume 8,- Eur na hodinu, dohodnutého pracovného času na 10 hodín denne, od 07.00 hod. do 18.00 hod., s hodinovou obednou prestávkou. Presne popísal aj príchod na stavenisko, s ktorým sa oboznamovali 20. marca. Do pracovného denníka, ktorý dostali, zapisovali príchod a odchod z práce. Od začiatku boli s ich prácou spokojní, nielen nemecká strana, ale aj odporca. Výplatu za prácu dostávali tak, že časť bola poukazovaná na účet a časť na ruku v A.. Nikdy im neboli doručené výplatné pásky. O pracovných zmluvách komunikovali na Slovensku, ale tieto podpisovali až v A., konkrétne ich doniesla pani O. s odporcom dňa 19. marca na ubytovňu aj s dodatkom. A. majster odmietol podpisovať evidenciu dochádzky, jeho zaujímal len výkon. Rovnako potvrdil, že pracovný čas bol dohodnutý v zmluve, ale keď prišli do A., boli oboznámení, koľko majú robiť. On tiež nedostal za prácu toľko, čo mal dohodnuté. A. Y. majster im kvalitu práce nikdy nevytýkal, aj keď sa vrátil po dvoch týždňoch dovolenky, bol s ich prácou spokojný. Z jeho strany dôvodom ukončenia pracovného pomeru bolo nevyplatenie mzdy. Za mesiac marec im bola vyplatená, potom už nie, až keď chceli ukončiť prácu, tak potom mu boli poslané peniaze na účet. Splnili aj požiadavku v pracovnej zmluve, aby ukončenie práce oznámili 1-2 týždne vopred.

Svedok P. O., navrhovateľa pozná asi 2 roky, pracovali spolu v A. a sú kamaráti. Na stretnutí od nich odporca zisťoval, či majú dostatočnú prax, skúsenosť s prácou v zahraničí, rokovali aj o dĺžke turnusov, o pracovnom čase, turnusy dohodli na 6-7 týždňov. Pracovnú zmluvu s dodatkom uzatvorili v A.. Svedok priamo uviedol, že do A. vycestoval, že bude robiť sadrokartón, v pracovnom čase od 07.00 hod. do 18.00 hod., za mzdu vo výške - minimálna mzda + na dodatku mali 8,- Eur na hodinu. Dohodli sa na takejto hodinovej mzde s tým, že keď bude s prácou spokojný, tak im hodinovú mzdu zvýši. Rovnako opísal evidenciu dochádzky ako navrhovateľ, aj požiadavku pani O. na evidenciu dochádzky. Dochádzka sa evidovala v stavebnom denníku, ktorú aj podpisovali. S ich prácou boli spokojní, až do momentu keď chceli ísť z A. domov, boli tam už dva mesiace, a pani O. im povedala, že pôjdu vo štvrtok a v pondelok sa vrátia, teda len na 3 dni. Nesúhlasili s tým, a dohodli sa, že ukončia pracovný pomer kvôli finančným problémom. Odporca im vyvolával, aby zostali na pracovisku, že sa všetko doplatí. Aj tento svedok potvrdil, že výplatné pásky im neboli predložené, minimálna mzda im chodila na účet, zbytok sa vyplácal do ruky, ale nevedel presne uviesť, koľko mu bolo takto vyplatené.

Za odporcu konal konateľ spoločnosti, ktorý označil navrhovateľa a menovaných svedkov za svojich zamestnancov pracujúcich na stavbe v I., Q. A.. Títo mali záujem zostať na pracovisku viac ako 3 mesiace, dohodli sa na mzde vo výške minimálnej mzdy + diéty asi vo výške 45,- Eur na deň, k tomu mali zabezpečené ubytovanie a dopravu z ubytovne na miesto výkonu práce v zahraničí. Oznámil im, že rád by prešiel na hodinovú mzdu, čo vysvetlil praxou vo firme, keď po jednom mesiaci označenom ako skúšobná doba, sa bude mzda navyšovať tak, ako bolo dohodnuté v dodatku. Dodatok im navrhol pán F., ktorý pracoval v H.. Pre serióznosť vzájomného jednania firma vystavila tento dodatok a mal platiť, keď sa chlapi osvedčia po tom mesiaci. Nikdy netvrdil, že zostanú len pri minimálnej mzde. F. F. poslal kolegyni formu tohto dodatku, ktorý oni upravili pre obidve strany. Pracovná zmluva s navrhovateľom sa podpisovala u nich v kancelárii a dodatok sa podpisoval neskôr, pretože ho navrhoval pán F.. Mzdu mali dohodnutú pri pracovnom stretnutí a dôkazom serióznosti zamestnávateľa, keď záujemci chceli pracovať pravidelne a dlhodobo, bol vystavený dodatok. Inštrukcie na prácu dával konateľ telefonicky, aj pre neho to boli noví ľudia, pretože to bola nová zákazka. Stavbu a chlapov mal na starosti on, personálne otázky kolegyňa O.. Chlapi vedeli, čo majú robiť, videl že vedia robiť, nepoháňal ich. K týmto trom prišli ešte ďalší dvaja a pracovali v 5- člennej skupine. Vykonané práce sa fakturovali každé dva týždne. Jeho predstava bola taká, že denne budú pracovať 8 hodín. Prvý mesiac boli dobré faktúry, potom tam zostali pracovať len navrhovateľ a svedkovia. Následne sa zameral na obdobie, keď mali títo zamestnanci pracovať asi 2 týždne počas dovolenky majstra. Po jeho návrate z dovolenky bol majster zhrozený, s vykonanou prácou nebol spokojný, bolo málo odvedenej práce a za toto obdobie im prišla faktúra za odvedenú prácu vo výške 3.000,- Eur. Poukázal na rozdiel, pretože predtým boli za práce v rozsahu jedného mesiaca faktúra vo výške 10.000,- Eur - 12.000,- Eur. Výsledok bol katastrofálny, boli vyzvaní na výmenu ľudí. Na stavbe boli vyzvaní kolegyňou O., aby ukázali práce, ktoré odvedli a on ich vyzýval telefonicky, aby odovzdali súpis prác za toto obdobie, čo neurobili. Za ten jeden mesiac im vyplatil zo svojho minimálnu mzdu.

Odporca sa nevedel vyjadriť k rovnakému dátumu uvedenom na pracovnej zmluve a jej dodatku, poprel, že ide o originál predloženého dodatku, poprel pravosť jeho podpisu. Dodal, že dodatok k pracovnej zmluve podpisoval, možno, že to bol iný dodatok, ale obsah predloženého dodatku je správny

a taký podpisoval. Nepodpisoval ho v rovnaký deň ako pracovnú zmluvu, kedy ho však podpisoval, uviesť nevedel, lebo mal veľa práce a mala to na starosti kolegyňa. Nespokojnosť s prácou zamestnancov riešil ich okamžitou výpoveďou, na naliehanie majstra. Dochádzku zamestnancov nepozeral, jeho zaujímali len faktúry. Dochádzku si mali zapisovať do stavebného denníka. Dochádzku si samostatne písali aj partie pre seba, aby aj oni niečo mali. Dochádzku kontrolovali tak každé 2-3 týždne. Pred fakturáciou práce porovnávali súpis prác, ktorý odovzdali zamestnanci so súpisom prác, ktoré im dal A. majster. Svedkyňa O. O. bola v tomto čase zamestnankyňa vo firme X. Y., X..H..E., konateľ spoločnosti F. Y., je aj jej partner. Vo firme mala na starosti celú administratívu - personalistiku a prípravu podkladov pre účtovníctvo. Rovnako popísala stretnutie so záujemcami o prácu v polovici marca 2014, kde sa rozprávali o pracovných skúsenostiach zo zahraničia, ovládání jazykov, už na tomto stretnutí sa rozprávali o mzde. Predstavy zamestnávateľa boli také, že v zmluve bude uvedená minimálna mzda, keďže ich nepoznali a po určitom čase, overení ich práce, sa nebránia ísť aj do vyššej sumy ako hodinovej mzdy, konkrétne sa rozprávali o sume 8,- Eur. Svedok F. žiadal, aby im to dali písomne ako dodatok. Pracovné zmluvy boli podpísané na Slovensku, dodatok bol podpísaný asi o dva dni neskôr. Pracovné zmluvy posielala záujemcom oskenované, už aj podpísané e-mailom i poštou, tieto sa vrátili tiež poštou. Dodatky nimi podpísané sa im od zamestnancov s ich podpismi nikdy nevrátili v origináli späť. Pracovné zmluvy im pripravoval právnik. Nemá vedomosť o tom, že by boli protizákonné. So zamestnancami riešili sociálne poistenie v zahraničí pred ich odchodom. V zahraničí mali nastúpiť 20.03.2014, pri týždennom pracovnom čase 40 hodín, evidenciu dochádzky si mali zapisovať do stavebného denníka, čo aj zapisovali a do kopírovacej časti stavebného denníka sa zapisoval rozsah prác, ktorý sa fakturoval A. strane a slúžil im na kontrolu. Zamestnanci mali pracovať 8 hodín týždenne, nemuseli vykonávať prácu viac ako bola určená v pracovnej zmluve, od nich taký pokyn nevyšiel. Podotkla, že každý samostatne si mal zapisovať práce, čas ich vykonania, výmery vykonaných prác pre vlastnú potrebu, kontrolu. Takúto dvojkoľajnosť mali zabezpečenú vo firme. Títo zamestnanci fungovali samostatne, mali tam nemecky hovoriaceho stavbyvedúceho, ktorý kontroloval aj im zadával prácu, ale oni vedeli podľa plánu fungovať aj samostatne. Sympatické na týchto záujemcoch im bolo to, že nemali problém zostať v zahraničí aj 2 - 3 mesiace a aj cez veľkonočné sviatky nechceli odísť domov. Kontrola odvedenej práce a dochádzky bola z ich strany zabezpečená jej príchodmi na stavbu v dvojtýždňových intervaloch a aktívnou komunikáciou s A. stranou. Svedkyňa obdobne ako konateľ firmy uviedla obdobie od 17.4.2014, keď odišiel A. stavbyvedúci. Bolo dohodnuté, čo majú v nasledujúcom období robiť, avšak po návrate A. stavbyvedúceho bol zistený úplný chaos na stavbe, nič nebolo urobené, práce nešli podľa plánu. Zamestnanci museli práce prerábať na náklady firmy - boli to len časové náklady. Nekvalitne odvedenú prácu riešili upozornením zamestnancov, ktorí už boli jednou nohou na odchode, lebo mali také predstavy, že každé 3 týždne budú chodiť domov na dva týždne alebo tak, čo bolo pre nich neprípustné, tak sa museli s nimi rozlúčiť, to bolo dôvodom ukončenia spolupráce, na ktorom sa dohodli k 15.05.2014. Svedkyňa osobne dňa 15.05.2014 cestovala do A., pri odchode zamestnancov, kde ich konfrontovala a vtedy si vyhotovila aj kópiu dochádzky za obdobie od 17.04. - 15.05.2014, ani za toto obdobie nedisponuje originálom dochádzky. Dochádzka sa zapisovala do stavebného denníka, ktorý im zmizol. Presne za toto obdobie vznikla aj smiešna faktúra. Za toto obdobie zamestnanci nepredložili ani súpis prác, na ktoré boli vyzvaní. Keď nastali tieto problémy, títo zamestnanci vyvolávali kvôli výplatám, chceli, aby im boli vyplatené skôr asi okolo 09.05., pričom výplatný termín bol 15. deň v mesiaci, čo pripisovali tomu, že tam vznikol nejaký problém, že musia vycestovať za nimi. Výplatné pásky boli zamestnancom zasielané poštou domov, nie doporučené. Mzdové výdavky opísala ako konateľ odporcu. Navrhovateľovi bola

07.04.2014 vyplatená minimálna mzda a diéty, bola to suma asi vo výške 174,22 Eur a diéty za 9 pracovných dní, 16.05., mu bola vyplatená minimálna mzda za mesiac apríl, diéty mu neboli vyplatené, pretože nedodali cestovné výkazy, dostal aj zálohu asi začiatkom apríla 2014, na ruku v sume 220,- Eur, táto záloha bola zúčtovaná na základe výdavkového dokladu za naftu a zaúčtovaná navrhovateľovi na minimálnu mzdu za mesiac máj a 02.06., sa navrhovateľovi vyplatila suma 500,- Eur, túto sumu považovali za časť diét za mesiace apríl a máj, keďže od nich nedostali cestovné výkazy.

K predkladaným listinným dôkazom v priebehu konania bolo zistené nasledovné: K pracovnej zmluve zo dňa 13.03.2014 nemali účastníci konania výhrady, výhrady zo strany odporcu zostali k dodatku k pracovnej zmluve. Z predložených listín - pracovnej zmluvy a jej dodatku, predložených navrhovateľom súd zistil, že posledná strana týchto listín je podpísaná len navrhovateľom, pričom podpis za odporcu je na oboch listinách rovnaký a vyvoláva dojem, že ide o skenovaný podpis, pričom na pracovnej zmluve s takýmto podpisom zástupca odporcu nemal problém, avšak tento spochybňoval, pokiaľ ide o dodatok k zmluve. Odporca zotrval na tom, že dodatok odporuje vôli zmluvných strán, po obsahovej stránke je

neurčitý a nezrozumiteľný, s rozdielnym vysvetlením jeho obsahu pre obe strany, odporuje bežnej praxi, keďže je neobvyklé, že pracovná zmluva a jej dodatok sa uzatvárajú v jeden deň a z formálnej stránky má byť vyhotovený písomný dodatok aj s jeho číslovaním.

Výplatné pásky za mesiac marec 2014 - máj 2014, boli navrhovateľovi doručené až po podaní žaloby, pričom tento nesúhlasil s uvedeným počtom odpracovaných hodín v nich uvedených, v mesiaci apríl 176 v skutočnosti 240, v mesiaci máj 60 v skutočnosti 115. Odporca zotrval na správnosti uvádzaného počtu odpracovaných hodín majúceho základ v písomnej evidencii dochádzky, ktorú navrhovateľ podpísal. Nevedel preukázať, že tieto boli navrhovateľovi zaslané poštou. Tvrdenia navrhovateľa o počte odpracovaných hodín považoval za účelové. Zo strany navrhovateľa bola vznesená námietka k predloženej evidencii dochádzky v jej kópii za obdobie od 17.0. - 15.05.2014 ako jediného dôkazu o stave evidencie zamestnancov, považoval tento dôkaz za účelový a zmanipulovaný. Sú to strany stavebného denníka 7, 8, 9. Poukázal na manipuláciu so stranou 7, keďže je skopírovaná len polovica strany. Druhá polovica by bola dôkazom, že v predchádzajúcom období existovala evidencia dochádzky v rozsahu 10 hodín denne.

Na preukázanie nekvality vykonaných prác v období, o ktorom sa zmieňovali odporca i svedkyňa O., predložili súdu list preložený z A. jazyka z 21.11.2014. List bol vyhotovený na požiadanie odporcu v čase, keď bola podaná žaloba o vyplatenie náhrady mzdy. Obsah tohto listu korešponduje s obsahom výpovedí odporcu a navrhovateľa, postihuje obdobie dovolenky stavbyvedúceho, nekvalitu vykonaných prác, zlú organizáciu na stavbe, zlú komunikáciu, čo viedlo k oneskoreniu so stavbou a nízkej fakturácii za vykonané práce. K žiadosti súdu o predloženie stavebného denníka, sa odporca aj písomne vyjadril, že tento nemá k dispozícii, nevie kde sa nachádza, pravdepodobne ho niekto odčudzil.

Denník prác, ktoré predložil navrhovateľ za obdobie od 19.03. do 15.05.2014. Je to denný záznam o odvedených prác, ktoré si pre svoje potreby viedol svedok F., nakoľko už mal skúsenosti zo zahraničia o spochybňovaní rozsahu vykonanej práce. Tento dôkaz bol predložený aj v jeho origináli. Súčasťou denného súpisu prác bola aj jedna príloha, ktorá sumarizuje počet odpracovaných hodín spolu s vyčíslenou mzdou podľa dohodnutej hodinovej sadzby. Odporca spochybnil tento dôkaz, označil ho ako účelový, vyhotovený pre potreby tohto konania dôvodiac rovnakým typom písma, bez akýchkoľvek zmien, v krátkom časovom období, bez označenia konkrétnej stavby, bez poznámok. S odvolaním sa na výpoveď konateľa spoločnosti, že zamestnanci nepredložili na požiadanie zoznam vykonaných prác k fakturácii. S týmto súpisom prác sa oboznámili až na pojednávaní. Ďalej poukázal na záznam od 28.04.2014, kde je uvedený aj výpočet mzdy asi za mesiac apríl a od nej je odpočítaná suma 304,16 Eur - t.j. vyplatená mzda, výšku, ktorú poznal až v mesiaci máj, aj preto považoval tieto záznamy za účelové. Ďalšia skupina listinných dôkazov zo strany navrhovateľa sa týkala s poukazom na Smernicu EP a Rady 96/71/ES mzdových nárokov zamestnancov pri vysielaní zamestnancov na územie iného členského štátu EU od prihlasovacích povinností, ktoré musí splniť zamestnávateľ cez sociálne zabezpečenie a minimálne pracovné podmienky k tomu predložili informačný materiál X.-A. E. Y. F. O. a v rámci tohto materiálu tabuľku minimálnej mzdy, v ktorej je uvedená minimálna hodinová mzda v období r. 2016 - 2017, ako výsledok kolektívneho vyjednávania so záväznosťou pre všetkých zamestnávateľov v odbore stavebníctva s nepripustením žiadnej odchýlky. Táto minimálna hodinová mzda je osobitne určená pre západnú časť A., kde patrí aj miesto výkonu práce navrhovateľa - I.. Výšku minimálnej mzdy ďalej preukazoval z dokumentov stiahnutých z internetu - Manuál podnikania v X. H. A., vydaný Úradom na podporu rozvoja malého a stredného podnikania a oficiálny dokument stiahnutý zo stránky Spolkového ministerstva práce a sociálneho zabezpečenia A., preukazujúci minimálne tarify v rôznych oblastiach v období pred nadobudnutím Zákona o minimálnej mzde v A., aj pre oblasť stavebníctva, aj na rok 2014. Vyplýva z neho, že od 01.01.2014 - 31.12.2017 platili pre západnú časť A. 2 sadzby, pre jednoduché stavebné práce minimálna hodinová sadzba 11,10 Eur, pre pracovníkov vyučených v odbore, ktorú podmienku spíňal aj navrhovateľ minimálna hodinová mzda 13,95 Eur. Navyše pri prevádzaní remeselných prác v oblasti stavebníctva, je zamestnávateľ povinný vyslaných pracovníkov nahlásiť X. C. H. - západ v O., sú povinní stanovenú výšku minimálnej mzdy, viesť riadne evidencie, výplaty musia byť dokladované mzdovými dokladmi, doklady o evidovanej dochádzke evidovať minimálne 2 roky, pričom takéto výkazy majú povinné obsahové náležitosti. Odporca uviedol, že všetky povinnosti zamestnávateľa vyplývajúce mu zo zákona si riadne plnil, a to registračné povinnosti z hľadiska sociálneho zabezpečenia, úradu práce, daňových a colných predpisov, čo dokladoval potvrdením vydaným správcom dane 14.03.2014 pre potreby vykonávania práce v zahraničí, že voči daňovému subjektu - odporcovi, nie sú evidované žiadne daňové nedoplatky. Následne predložil v A. jazyku formuláre, ktorými deklaroval splnenie si svojich registračných povinností voči svojmu zamestnancovi pre potreby sociálneho zabezpečenia, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ bol prihlásený

na pracovnom úrade v A.. Neboli mu uložené žiadne pokuty, preto je presvedčený, že postupoval v súlade so zákonom a predkladané listinné dôkazy považoval len za informačné.

Zo strany odporcu boli prekladané faktúry v zmysle jeho obrany, poukazujúcej na množstvo vykonanej práce na stavbe pre porovnanie období pred odchodom stavbyvedúceho a po jeho návrate, a majú nepriamo svedčiť o nekvalite a nižšom rozsahu odvedených prác. Za odvedené práce faktúra vyhotovená dňa 07.04.2014 za obdobie 20.03.2014 - 05.04.2014 znela na sumu 7.255,75 Eur, faktúra vystavená 21.04.2014 so splatnosťou 11.05.2014 za vykonané práce v období od 07.04.2014 - 17.04.2014 znela na sumu 5.107,44 Eur. Faktúra vystavená 16.05.2014 so splatnosťou 04.06.2014 za vykonané práce od 17.04 - 15.05.2014 znela na sumu 3.208,- Eur a následne podľa predloženého dokladu o úhrade zo dňa 22.05.2014 im bolo vyplatené 3000,- Eur. K tomuto súd poznamenáva, že ak odporca tvrdil, že nemali k dispozícii rozsah vykonaných prác od zamestnancov, tieto údaje s odvolaním sa na dátum vystavenej faktúre deň 16.05.2014 nemusí zodpovedať ani rozsahu skutočne vykonanej práce. Pre porovnanie výšky fakturovanej sumy za ďalšie obdobie po odchode navrhovateľa a svedkov, predložil navrhovateľ faktúru vystavenú dňa 04.06.2014 za obdobie vykonaných prác od 15.05.2014 do 28.05.2014 v celkovej sume 5.669,45 Eur.

V záujme zisťovania minimálnej hodinovej mzdy pre uvedený druh vykonávanej práce v A. v súčinnosti s navrhovateľom súd požiadal MPSVaR SR o poskytnutie takejto informácie. Z odpovede dotknutého štátneho orgánu výška minimálnej hodinovej mzdy nebola zistená, obsah bol zameraný na právnu argumentáciu posudzovaného prípadu.

Súd pri rozhodovaní musel vyhodnotiť v sústave vykonaných dôkazov dve protichodné argumentácie účastníkov konania pri aplikácii ťažiskových právnych predpisov pracovného práva na posudzovanú vec sa vzťahujúcich najmä Zákonníka práce č. 311/2001 Z. z. v platnom znení. Argumentačný súboj procesných strán v priebehu celého konania bol zameraný na výšku dohodnutej mzdy a rozsah pracovného času, pričom navrhovateľ preklenul túto argumentáciu nevyhnutnosťou aplikácie na predmetný zmluvný vzťah Smernicu EP a Rady č. 96/71/ES stanovujúcej minimálne pracovné podmienky pre zamestnancov vysielaných za prácou na územie iného členského štátu EÚ. Tvrdenia navrhovateľa, na základe ktorých uplatňuje žalovaný nárok podporujú výpovede svedkov - F. Y. O. - spolupracovníkov, ktorí s odporcom boli v rovnakom právnom vzťahu. Výpoveď navrhovateľa a týchto svedkov sú v súlade, resp. sa navzájom logicky dopĺňajú - potvrdzujú výšku dohodnutej hodinovej mzdy na 8,- Eur za hodinu, dohodnutý pracovný čas v rozsahu 10 hodín denne (od 7,00 hod. - 18.00 hod., pri hodinovej obednej prestávke), spokojnosť nemeckej strany s kvalitou odvedenej práce, dôvod ukončenia pracovného pomeru - nedohodli sa na kratších pracovných turnusoch a pre nevyplatenie mzdy, tento dôvod vo výpovedi potvrdila aj svedkyňa O.. O.. Dohoda o výške hodinovej mzdy a rozsah pracovného času bola výsledkom ich vzájomného rokovania pred uzavretím pracovnej zmluvy. Odporca sa pridrižoval obrany založenej na uzavretej pracovnej zmluve medzi jej účastníkmi zo dňa 13.03.2014 a ňou stanovených pravidiel správania sa - dohoda o minimálnej mzde a pracovnom čase v rozsahu 40 hodín týždenne, ktoré skutočnosti boli takýmto štýlom prezentované aj vo výpovediach konateľa odporcu p. U.. Y. s svedkyňa O.. O..

Súd vychádzal zo základu argumentácie navrhovateľa, pretože nie je možné, aby zamestnanec s miestom výkonu práce v A. súhlasil, že bude odmeňovaný za vykonanú prácu minimálnou mesačnou mzdou platnou na území SR vo výške 352,- Eur brutto pri ochote zostať aj na dlhšie obdobie, ochote pracovať viac a v súčasnom konkurenčnom prostredí pri uplatnení sa na pracovnom trhu v zahraničí. Dohoda o výške hodinovej mzdy bola aj obsahom predzmluvného rokovania, čo potvrdili aj konateľ spoločnosti a svedkyňa O.. O.. Tento moment odôvodňuje aj spornú skutočnosť, že dátum na dodatku bol zhodný s dátumom na pracovnej zmluve, čo prezentuje dohodu o jeho obsahu bez ohľadu na to, kedy bol tento dodatok fakticky podpísaný. Práve tento moment vyjadruje aj niekoľkokrát opakovanú serióznosť zo strany zamestnávateľa (teda odporcu) pri prejavenej ochote zo strany budúceho zamestnanca zostať v zahraničí aj dlhšie obdobie. Navyše navrhovateľ jednal o pracovných podmienkach spolu s F.. F., ktorý už skúsenosti s prácou v zahraničí mal. Namietaná neurčitosť dodatku sa v zisteniach vyplývajúcich aj z výpovedí konateľa odporcu a svedkyne O.. O., vytráca.

Dodatok poskytuje jasnú informáciu o výške hodinovej mzdy a neurčitosť podmienky, na ktorú je dohodnutá hodinová mzda viazaná nemôže byť vykladaná na ťarchu zamestnanca. Tejto námietke odporcu súd nepriznal právnu relevanciu. Pracovnú zmluvu podľa tvrdenia svedkyne O.. O. vyhotovoval právnik a poskytnutý dodatok si prispôsobili pre obe strany. V tejto súvislosti súd aplikoval ustanovenie § 17 ods. 3 Zákonníka práce. Dovoľanie sa neplatnosti právneho úkonu pre jeho obsahovú neurčitosť,

nemôže byť na ujmu zamestnanca. Rovnako súd aplikoval interpretačné pravidlo § 15 Zákonníka práce, že prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom. Vzhľadom na okolnosti prípadu bolo by v rozpore s dobrými mravmi prikladať dodatku iný obsahový význam.

Ďalší argument neplatnosti predmetného dodatku - neexistencia jeho originálu, k tomuto sa súd vyjadril už pri prezentácii listinných dôkazov - porovnaním podpisu konateľa odporcu na pracovnej zmluve poskytnutej v origináli a na dodatku nebol rozdiel. K tomu súd poukazuje aj na nejasnosť konateľa odporcu vo vysvetleniach pri námietke spochybňujúcej pravosti jeho podpisu na dodatku, výsledkom ktorého bolo uznanie obsahu dodatku.

Nedodržanie písomnej formy pracovnej zmluvy resp. jej časti zákon nepostihuje neplatnosťou.

Súd sa predbežne zaoberal aj obsahom dohodnutej pracovnej zmluvy a túto posudzoval v intenciách ustanovení § 43 ods. 1, ods. 5 v spojení s § 44 ods. 1. Za predpokladu, že miesto výkonu práce je v cudzine a čas zamestnania presiahne jeden mesiac Zákonník práce ráta aj s ďalšími obsahovými náležitosťami pracovnej zmluvy, jednou z nich sú aj ďalšie plnenia spojené s výkonom práce v cudzine v peniazoch alebo v naturáliách, ako aj mena, v ktorej sa bude vyplácať mzda prípadne jej časť. V prípade nedostatku uvedených zmluvných náležitostí, je zamestnávateľ povinný odstrániť právu neistotu vydaním potvrdenia zamestnancovi o týchto podmienkach. Dohoda o hodinovej mzde z dodatku by istým spôsobom doplnila tento nedostatok, okrem toho obsahom ústnej dohody medzi navrhovateľom a odporcom boli aj ďalšie plnenia spojené s výkonom práce - ubytovanie v zahraničí, poskytnutie pohonných hmôt, diét. Teda ani pracovná zmluva, rešpektovania ktorej sa odporca dovoľáva nespĺňa všetky zákonné náležitosti pre posudzovaný prípad.

Ďalším dôvodom podporujúcim tvrdenie navrhovateľa je aj vyplatenie mzdy zamestnávateľom za mesiac marec, ktorá rešpektovala dohodu o výške hodinovej mzdy, ako aj rozsah 100 odpracovaných hodín za tento mesiac, platbou na účet z 08.04.2014 vo výške

579,22 Eur a časťou v hotovosti dňa 08.04.2014 vo výške 220,78 Eur.

V pracovnej zmluve čl. III. bolo dohodnuté obvyklé miesto výkonu práce - sídlo odporcu. Už z predzmluvných rokovaní účastníkov tejto zmluvy bolo zrejmé, že miestom výkonu práce bude v A.. Preto podľa názoru súdu úlohou dodatku k pracovnej zmluve bolo navonok aj demonštrovať dodržanie povinností zamestnávateľa pri vysielaní svojho zamestnanca za prácou do iného členského štátu EÚ. Súd prikladá dôležitosť právnej ale aj skutkovej argumentácii navrhovateľa ohľadom aplikácie smernice EP a Rady č. 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, čím navrhovateľ demonštroval výšku minimálnej mzdy, ktorá mala byť navrhovateľovi vyplatená podľa predpisov nemeckého práva.

Je všeobecne známa informácia, ktorú nie je potrebné dokazovať, že donedávna pre X. H. A. minimálna mzda bola dojednávaná v tarifných zmluvách, každé odvetvie malo takto zakotvenú minimálnu mzdovú tarifu, ktoré sú všeobecne záväzné. V tomto smere poskytol navrhovateľ súdu dostatočné dôkazy aj s vyčíslením pre západnú časť Nemecka 2 minimálne hodinové sadzby, pre jednoduché stavebné práce, vo výške 11,10 Eur, pre pracovníkov vyučených v odbore, ktorú podmienku spĺňal aj navrhovateľ minimálna hodinová mzda 13,95 Eur.

Citovaná smernica je súčasťou právneho poriadku SR, je teda záväzná a súd je povinný ju aplikovať a teda pracovnú zmluvu posudzovať aj z hľadiska dostavenia sa účelu zabezpečovaného citovanou smernicou. Podstatný materiálny obsah smernice č. 71 vyplýva z článku 3 smernice, ktorá stanovuje katalóg pracovných podmienok (tzv. tvrdé jadro), ktoré sa musia dodržiavať, pokiaľ ide o ich minimálnu úroveň podľa právnych predpisov hostiteľského štátu EÚ, na území ktorého dočasne vykonávajú prácu. Zamestnanci musia mať členským štátom garantované minimálne pracovné podmienky platné v členskom štáte vykonávania práce t. z., že pracovnoprávny vzťah zamestnanca vyslaného z územia SR na územie A. vo vzťahu k pracovným podmienkam ustanoveným čl. 3 cit. smernice sa spravuje nemeckým právnym poriadkom, bez ohľadu na rozhodne právo pre pracovnoprávny vzťah. Medzi inými podmienkami sú to aj minimálne mzdové tarify a minimálna dĺžka pracovného času.

Pri stanovení rozsahu odpracovaného pracovného času a hodnotení dôkazov poskytnutých v tomto smere pri neexistencii stavebného denníka, ktorý ako jediný dôkaz mohol komplexne ozrejmiť tvrdenia oboch účastníkov a tak jednoznačne vyvrátiť alebo potvrdiť skutkové okolnosti uvádzané navrhovateľom, že u odporcu pracoval od začiatku 10 hodín denne, súd dal prednosť denným záznamom o vykonanej práci vyhotoveným svedkom F.. Reaguje to aj na zaužívanú prax vo firme, o ktorej sa zmienila svedkyňa O..

O. - dvojkolajnosť vedenia záznamov o vykonanej práci u každého zamestnanca pre jeho potreby. Aj keď boli znášané zo strany odporcu rôzne námietky voči týmto záznamom, na druhej strane to boli záznamy, ktoré slúžili pre kontrolu množstva fakturovaných prác pre nemeckú stranu a na stanovenie začiatku a

konca pracovného času boli pre súd postačujúce. Určite je nevyhnutné sa dotknúť aj obdobia od 17.04 - 05.05.2014 - ťažisko obrany odporcu v čase dovolenky A. stavbyvedúceho, v prvom písomnom vyjadrení k návrhu označenom ako obdobie, keď si navrhovateľ nevykonával prácu, neskôr upresneného, že túto si vykonával nedostatočne a nekvalitne, čo podporoval aj predloženými faktúrami z tohto obdobia. Podľa názoru súdu v svetle všetkých vykonaných dôkazov, takto zvolená obrana je nedostatočná a nemôže obstáť. Ak zoberieme do úvahy zvolené merítko rozsahu vykonaných prác podľa faktúr, súd poukazuje na zásadnú skutočnosť, že pred týmto obdobím pracoval navrhovateľ v 5-člennej pracovnej skupine a v tomto období boli len traja. Ďalej z predloženej faktúry nie je zrejmé, že boli fakturované všetky práce vykonané v tomto období, keďže sám konateľ odporcu uvádzal, že nemal podklady pre fakturovanie za toto obdobie, lebo mu nebol poskytnutý súpis prác, ktorý požadoval od navrhovateľa, ktorý hoci faktúru vystavil už k 16.05.2014. V tejto časti súd nepresvedčil ani list týkajúci sa nekvalitne odvedenej práce vyžiadanej odporcom od A. strany po podaní žaloby. Žiada sa poukázať aj na spôsob zabezpečovania obrany pri kladení otázok navrhovateľovi a svedkom F. Y. O., ktoré neboli vecné a smerovali k vyplneniu slabých miest obrany odporcu - príkladom, kto a akým spôsobom komunikoval pri uzatváraní pracovných zmlúv, zisťovanie úrovne ovládania jazykov, súhlas, resp. nesúhlas s podmienkami pracovnej zmluvy. Pokiaľ ide časť evidencie dochádzky predloženej v kópii zo stavebného denníka vzťahujúcej sa k ohraničenému obdobiu, súd nepresvedčil ani tento dôkaz, keďže strana 7 nebola odfotená v celosti, chýbala jej prvá polovica, záznamy pred dňom 17.04.2014, čo naburáva presvedčivosť predloženého dôkazu.

Záverom - výpovede navrhovateľa a svedkov F. Y. O. spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi a zistenými okolnosťami posudzovanej veci vyznievajú logicky a presvedčivo. Okrem týchto bolo ďalším kritériom pre rozhodnutie súdu dôležité interpretačné pravidlo pracovného práva - dobré mravy pri posúdení prejavu vôle účastníkov posudzovaného právneho úkonu v zmysle čl. 2 Základných zásad Zákonníka práce v spojení s jeho ustanovením § 15 a aplikácie citovanej Smernice EP a Rady č. 96/71/ES. Popri týchto vyznela vyššie prezentovaná obrana odporcu nepresvedčivo, nedostatočne a účelovo. Z tohto dôvodu súd vyhovel návrhu v celom rozsahu, navrhovateľovi priznal náhradu mzdy podľa jeho vyčíslenia, ktoré mal súd overené vykonaným dokazovaním, teda v celom rozsahu navrhovateľom uplatnenej pohľadávky spolu aj s jej príslušenstvom. Príslušenstvo žalovanej pohľadávky, ktorú tvorí zákonný úrok z omeškania v stanovenej výške k prvému dňu omeškania odporcu s peňažným plnením podľa § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/ 1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 z výšky dlžnej sumy v závislosti od vykonaných čiastočných úhrad odporcom vyčíslenej vo výroku rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OZ a podľa úspechu vo veci priznal navrhovateľovi náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporcovi, ktorý úspech vo veci nemal. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia a iných trov konania - zaplateného súdneho poplatku. Právny zástupca navrhovateľa poskytol vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení nasledovne:

- tarifnej odmeny vo výške 627,89 Eur za 7 úkonov (prevzatie zastupovania a prvá porada s klientom, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 20.10.2014 - 1 tarify, 28.11.2014, 09.01.2015, 20.03.2015, 15.05.2015), pri hodnote právneho úkonu vo výške 91,29 Eur (§ 10 ods. 1 cit. vyhl. zo sumy 2.035,16 Eur), režijného paušálu vo výške 57,33 Eur (4 x 8,04 a 3 x 8,39 podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl.),
- z cestovných výdavkov vo výške 656,92 Eur (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 cit. vyhl.), z toho PHM: 181,12 Eur (osobné motorové vozidlo Škoda Superb, priemerná spotreba 5,8 l nafty/100 km, N. - O. a späť-520 km cena za 1 l nafty 1,299 Eur - 15.10.2014, 1,234 Eur - 25.11.2014, 1,194 Eur - 09.01. 2015, 1,149 Eur - 12.03.2015, 1,130 Eur - 13.05.2015), základná náhrada vo výške 475,80 Eur (základná sadzba na 1 km za použitie osobného motorového vozidla pri pracovnej ceste v zmysle opatrenia MVSPaR SR č. 632/2008 účinné od 01.01.2009 je 0,183 Eur, počet km 5 x 520= 2.600),
- náhrady za stratu času vo výške 824,88 Eur (§ 17 cit. vyhl. - 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 z výpočtového základu 804,- Eur - sadzba za 1 polhodinu je 13,40 Eur, za obdobie od 01.01.2015 do 31.01.2015 z výpočtového základu 839,- Eur - sadzba za 1 polhodinu je 13,98 Eur, pri počte polhodín 60 (pri jednej ceste 6 hodín pri použití OMV do miesta konania pojednávania a späť, čas strávený spolu 30 hodín). Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 2.109,69 Eur. Trovy zaplateného súdneho poplatku predstavujú sumu 122,-Eur. Celkovo trovy konania sú vyčíslené vo výške 2.231,69 Eur, na úhradu ktorých podľa ich správneho vyčíslenia súd zaviazal odporcu. Odporca je povinný trovy konania podľa § 149 OSP zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

V tomto konaní vznikli aj trovy voči štátu, o ktorých prináleží súdu rozhodnúť podľa § 151 ods. 6 OSP. Tieto trovy podľa § 148 ods. 1 OSP je povinný nahradiť neúspešný účastník štátu. Pozostávajú z výšky svedočného, ktoré súd priznal svedkovi P. F. v sume 136,75 Eur Uznesením č. k. 40Cpr/1/2014-210 zo dňa 23.02.2015 právoplatného dňa 09.04.2015.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).